

INFORMAČNÝ LIST

Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

24. 1. 2021

Požehnané stretnutie s ohňom

Pane Ježiši Kriste, Ty si prikázal,
aby sme skúmali Písma
a zaslúbil si nám, že v nich nájdeme Teba –
a v Tebe život večný.
Prosíme Ťa, obdar nás Duchom svojim,
aby sme videli divné veci v Tvojom slove
a im aj verili. Amen.

2. kniha Mojžišova 3, 1-10

¹ Keď Mojžiš pásol ovce u svojho testu, midjánskeho kňaza Jetru, a hnal stádo za púšť, prišiel až k Božiemu vrchu Chóreb. ² Vtedy sa mu zjavil Hospodinov anjel v ohnivom plameni zo stredu kra; keď sa pozrel, videl, že ker horel plameňom, ale nezhorel. ³ Vtedy si Mojžiš povedal: Odbočím z cesty a pozriem si tento veľký jav, prečo ker nezhorel. ⁴ Keď Hospodin videl, že odbočuje pozrieť sa, zavolał Boh na neho uprostred kra: Mojžiš, Mojžiš! On odpovedal: Tu som. ⁵ Potom riekol: Nepribližuj sa sem, zobuj si obuv z nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je posvätná pôda. ⁶ Riekol ďalej: Ja som Boh tvojho otca, Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov. Vtedy si Mojžiš zakryl tvár, lebo sa bál pozrieť

na Boha. ⁷ I riekol Hospodin: Dobre som videl biedu môjho ľudu v Egypte a počul som jeho volanie o pomoc pred jeho poháňачmi, lebo poznám jeho bolesti. ⁸ Zostúpil som, aby som ho vytrhol z moci Egypta a aby som ho vyviedol z tejto krajiny do dobrej a rozsiahlej krajiny, do krajiny oplývajúcej mliekom a medom, do krajiny Kanaáncov, Chetejcov, Amorejcov, Perizejcov, Chivijcov a Jebúsejcov. ⁹ Teraz, hľa, volanie Izraelcov o pomoc došlo ku mne a videl som, ako ich Egyptáňa utláčajú. ¹⁰ Choď teraz, pošlem ťa k faraónovi a vyvedieš môj ľud, Izraelcov z Egypta.

Užitočná samota a stíšenie

Posledná nedela po Zjavení nám pripomína Ježišovo premenenie na vrchu. Pán Ježiš sa vybral zo svojimi tromi učeníkmi na vrch do samoty a tam sa zrazu premenila Jeho tvár, rúcho mu žiarilo a zhováral sa s veľkými postavami Starej zmluvy Mojžišom a Eliášom. Tento zážitok, podobne ako Mojžišovo stretnutie s Bohom v horiacom kre, nám ukazuje, aká je pre vieru človeka dôležitá chvíľa samoty a stíšenia. Pán Ježiš vie, že pre nazbieranie nových síl, pre vyriešenie neriešených otázok, pre získanie nových perspektív a predovšetkým pre lepšie spoznanie Pána Boha potrebujeme také chvíle. Preto nám ich ponúka, aby mohol s nami pobudnúť v Otcovej blízkosti. Blažení sú tí služobníci a služobnice, ktorí majú čas vtedy, keď ich nebeský Majster volá! Máme služby Božie, biblické hodiny, domáce pobožnosti, ale aj osobné stíšenia! Náš nebeský Otec ich vždy využíval, aby sa svojim deťom ukázal v celej sláve svojej podstaty a v plnosti svojej moci. Preto by si sa nemal bez závažných dôvodov odťahovať od takýchto príležitostí.

Treba však povedať aj to, že Pán Boh nie je viazaný vo svojom zjavení na všetky tieto miesta a spôsoby. Ba možno povedať, že mnohokrát sme dostali svoje najhlbšie poznanie práve tam, kde sme ho najmenej očakávali. Tak sa to stalo Mojžišovi. Avšak opäť to bolo vo chvíli, kedy ho nerušili vplyvy sveta, kedy mohol v tichosti putovať so svojimi ovečkami púšťou. A v tejto samote, v tejto chvíli premýšľania, kedy sa Mojžiš mohol oddávať modlitbám, kedy si mohol pripomínať mnohé výroky Písma, kedy uvažoval nad svojím životom, v tejto chvíli sa mu zrazu zjavil Hospodin v horiacom kríku. Týmto zjavom, ale potom ešte viac tým, čo povedal, Mojžiša naučil mnohé o sebe.

Pozor, nebezpečný priestor!

Mojžiš sa už stretol s rôznymi bohmi a bôžikmi. V Egypte ich bolo viac než dosť. Rôznych sôch a sošiek, vyobrazení vídaval dosť a dosť, ba dokonca sám faraón sa vyhlasoval za boha. A my podobne ako Mojžiš sa stretávame s menom Boha veľmi často. Mnohí sa naň odvolávajú a mnohí ho používajú skôr ako nadávku. Tu však zrazu môže vidieť pravého boha – nie sošku, ktorú môžete vziať a hodiť o zem alebo skryť pod vankúš. Nie faraóna, človeka z mäsa a kostí. Ale oheň – zvláštny

oheň, ktorý nikto nezažal, a predsa horí. Takže sa môžeš pýtať, ako sa neskôr pýtal prorok Izaiáš: (Iz 33,14) „Kto z nás môže bývať pri stravujúcom ohni? Kto z nás môže bývať pri večných plameňoch?“ Ten Boh, ktorý ako oheň môže oživovať, posväcovať, požehnávať, ale ktorý môže podobne spaľovať a ničiť. Áno, to nie sú žiadne hračky, ktoré tu stretávame, žiadne sošky, amulety, ktoré si môžeme vziať, kedy sa nám zapáči. Tu je ten veľký Boh! Nemysli si, že sa s tebou nič nestane a že zostaneš taký istý ako predtým, keď sa skutočne dostaneš do Jeho blízkosti. Zároveň si však nemysli, že ti pomôže, ak budeš utekať pred Jeho prítomnosťou a že zostaneš šťastný.

Je známe, že keď Martin Luther prvýkrát prislúhoval Večeru Pánovu, celý sa triasol bázňou pred svätou krvou Kristovou a Jeho svätým telom. A ani ty nemaj za bezvýznamnú vec modlitbu, stíšenie pri Božom slove či služby Božie. Navonok sú to síce veci jednoduché, ale v skutočnosti sú naplnené samým svätým Bohom!

Čas stráca význam

A ďalej si všimnite, že tento plameň je stále rovnaký, horí a predsa nezhára. Čo to znamená? Je to ten, ktorý sa potom aj Mojžišovi predstavuje: „Som, ktorý som!“ Plameň, ktorý nespotrebuje svoju energiu a nie je zničený svojou aktivitou, je symbolom Toho, ktorý odvodzuje svoje bytie a svoje konanie len sám zo seba; ktorý jediný môže povedať: „Som, ktorý som!“ My musíme hovoriť: „Ja som sa stal, narodil som sa.“ On jediný hovorí: „Som, ktorý som.“ Všetko ostatné závisí od Neho. On jediný je večný. Jeho zdroje sú nekonečné. Jeho pomoc neubúda. On dáva, a nechýba Mu. On rozdáva, a nie je chudobnejší. On pracuje, a nie je nikdy unavený. On miluje, a miluje naveky. A cez veki oheň horí, nezhořený a nezmenený.

Ak si sám, milý priateľ, unavený a vystrašený, poď k tomuto Bohu! Hľadaj u Neho silu! Nechaj sa Ním poučiť a viesť? Pros Ho, aby ti zo svojich nevyčerpatelných zdrojov udelil pomoci a sily. (Iz 40,31) „... tí, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, vznášajú sa na krídlach ako orly, bežia, a neslagnú, chodia, a neustávajú.“

Nádej, že to neskončí

Boh ako neuhasiteľný oheň navodzuje ešte jednu myšlienku. On hovorí: „Ja som Boh tvojho otca, Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov.“ Tieto slová pripomínajú Pána Ježiša, ktorý ich použil. Raz za Ním prišli sadukaji, aby ho podchytili v reči. Pochybovali o vzkriesení z mŕtvych a chceli Pána Ježiša nachytať, preto Mu predložili problém, ktorý bol podľa nich neriešiteľný a dokazoval vraj, že vzkriesenie nie je možné: (Mt 22,25-28) „Bolo u nás sedem bratov. Prvý sa oženil a umrel, a pretože nemal potomstvo, zanechal ženu bratovi; podobne aj druhý aj

tretí až do siedmeho. A konečne po všetkých umrela aj žena. A tak pri zmŕtvychvstaní ktorému z tých siedmich bude ženou?“ Nato ich Pán Ježiš upozornil, že to veľmi zle chápu a použil práve tieto slová: pozrite, Boh sám seba označuje ako Boha Abrahámovho, Izákovho a Jákobovho. Ale On predsa nemôže byť bohom mŕtvych iba živých!

Ako to? Áno, Boh je večný. A človek, ktorý je spojený s Bohom, nemôže zahynúť naveky. Tvoj vzťah so živým Bohom je predpoveďou neba a zárukou nesmrteľnosti. Áno, každé tvoje stíšenie, každá modlitba a každé požehnané slovo o Bohu je znakom budúceho života a tvojho miesta vo večnosti. A takého človeka raz Boh vzkriesi z mŕtvych, keďže nesmrteľnosť bez tela nie je možná. Aj toto tu naznačuje Boh Mojžišovi.

A preto choď!

Choď, milý Mojžiš, do Egypta a vyveď odtiaľ môj ľud! Musíš ho vyvieť, aby mohol prísť do zaslúbenej zeme a aby sa v nej v Betleheme raz mohol narodiť Spasiteľ. On musí prísť, aby umrel na kríži za ľudí a tak umožní tento vzťah k Bohu, toto puto k tomuto životodarnému ohňu. Len vďaka Nemu bude možná nádej na život, lásku a budúcnosť.

Pozrite sa, aké sú požehnané chvíle v samote. Ak ich využívate nie na sebaľutovanie, ale na modlitbu a čítanie Božieho slova, potom sa ľahko stane, že prídete do tesnej blízkosti Boha, že mnoho z Neho spoznáte. A hlavne nájdete Pána Ježiša Krista, zistíte, že treba ísť, aby mohol On konať aj pri ďalších ľuďoch a dokonáť dielo spásy. K čomu volá teba? Amen.

Modlitba

Drahý nebeský Pane Bože, ďakujeme Ti z celého srdca, že nám dávaš príležitosť, ako Ťa možno spoznať a ako nájsť mnoho dobrého pri stretnutí s Tebou. Že samota a ticho nemusia byť smutnými chvíľami, ale naopak požehnanými stretnutiami s Tebou. Ďakujeme Ti za služby Božie, biblické hodiny i za domáce stíšenia. Prosíme Ťa, drahý Bože, aby si sa mocne skláňal k nám a svojou mocou spôsobil, že sa tieto jednoduché stretnutia nestanú každodennou rutinou a povinnosťou, ale sa premenia na radostné stretnutie s Tebou. Ty sám, Pane, prichádzaj a skláňaj sa k nám so svojím Duchom. Dávaj sa nám spoznávať. Odpúšťaj nám naše hriechy: Ukáž nám cestu, po ktorej máme kráčať. Daj nám silu ku skutku a ku svedectvu. Amen.

Požehnanie

Oči nášho Pána Ježiša nech vás vedú, blesk jeho Božskej slávy nech vás osviet; oheň Jeho nebeskej milosti nech vás zahreje dnes i naveky. Amen.

Kristína Royová: Bez Boha na svete

(Čítanie na pokračovanie, 2. časť)

Tak dobre opatroval Martinko s Bundášom dobytok, že keď starý Ondrej o rok zomrel, vyvolila si obec jeho za pastiera. Sľúbili mu plácu: dvoje vrchné, troje spodné oblečenie, čižmy a podšitie. Chovať ho mali gazdiné, tak ako starého Ondreja – každý deň druhá.

Za dedinou pri cimiteri stála chalúpka. Poručil ju kedysi obci akýsi starý mládenec. Polovica už bola spadla. Izbička a pitvor stáli ešte prikryté strechou, ktorá sa opierala o blízky výšok. Táto chalúpka slúžila šesťnásť rokov za príbytok Ondrejovi a teraz mal v nej bývať Martinko. Starý Ondrej bol zapchal okná slamou, aby v lete slnko nesvietilo, v zime aby vietor nefúkal. Načo bolo Ondrejovi svetlo? V zime cez deň nikdy doma nebol, chodil po chalupách od suseda k susedovi. A v lete, keď prišiel ustatý, hneď zaspal.

Ach, ani vám to neviem povedať, ako bolo Martinkovi, keď po prvý raz do chalúčky vošiel a keď si pomyslel, že tu už musí bývať! Steny orúčané, začmudené, samá pavučina; na zemi smeti, slama, prach od rokov. Peknejšia bola maštal' u richtára.

Vyložil si Martinko ruky na hlavu a tak tu chvíľu stál; potom si sadol na prah a plakal. Po prvý raz v živote cítil, že nikoho nemá, že je opustený práve tak ako tá chalupa.

Ako tak plače, zaštedboce nad ním vtáča. Pozrie hore: pod strechou lastovičie hniezdo. Prileteli lastovičky zďaleka a čistili svoj domček, aby v ňom mohli cez leto bývať, kým zase neodletia ďaleko – ďaleko.

Začervenal sa Martinko. „Veď ani ja to také ošklivé nemôžem nechať,“ hovorí k sebe. A nenechal. Najprv vytáhal slamu z okien; našiel staré krídlo, omietol okná. Malo každé iba jednu tabuľu, ostatné boli rozbité. Potom omietol pavučiny zo stien a hrád, ale div sa pritom nezadusil. A každý deň potom, keď prišiel z poľa, nový kúsok si očistil. Narobil blata, ako vídal nebohú gazdinú, ba aj žltej hlinky si doniesol; však dobre vedel, kam pre ňu chodieval. Potom pozatieral diery v stenách aj na zemi.

Ide tade hrobárka a vidí, ako sa chlapec trápi; zasmiala sa, pochválila ho, že je čistotný – a odišla. Ale keď sa Martinko na druhý deň z poľa vrátil, našiel izbičku aj pitvor žltou hlinkou olíčené, svetlým a čiernym popraskané, zem čisto natretú, pieskom posypanú – až radosť. Nevedel chudák, či sa má smiať, či zase plakať.

Pochválila sa hrobárka pred hájničkou. Zaľúbilo sa to ženám: omazali, zalíčili na piad' širokými partlicamicelú chalúpku zvonku. A nechceli ani chlapi zaostať; pošli strechu. Obec dala nové okná; každé za päťdesiat grajciarov. Hrobár, ktorý keď nepil, hocičo z dreva spravil, popravil starý stôl, lavicu a staršiu ešte posteľ. Richtár dal do nej novú oklep. „No, Martinko, už sa môžeš aj oženiť,“ povedali chlapi.

*

A predsa, hoci mal Martinko doma ako v raji a staral sa, aby mu vždy tak ostalo, predsa bol najradšej v horách. Ach, ale tam aj bolo pekne! Sadol si chlapec na počierenu skalú a z nej — ako kráľ svoju ríšu – pozeral svoje stádo a riadil ho volaním.

Po ľavej strane vystupovali vyššie a vyššie lesy borové, bukové i dubové. Keď vetrík odtiaľ priletel, priniesol vždy sladkú vôňu borovic; a keď bolo ticho, tie hory niekedy hrali ako muzika. Trel sa strom o strom, haluz o haluz, list o list. A v jeseni, keď lístie opadávalo, tu akoby jedle spievali pohrebnú pieseň.

Pod skalou ležali pasienky ako dáky veľký kus zeleného hodvábu vyšívaného kvetinami, a okolo nich krútil sa potôčik ani strieborná stužka. Po pravej strane zase bola seč. Niektoré kríky na jar kvitli, druhé sa len zelenali; k tomu v lete a v jeseni divé černice a čučoriedky len tak vábili oči i ústa. Martinko znal každú zelinku v hore: zlú i dobrú. Starý Ondrej ho naučil ich poznávať.

Keď slniečko pekne po horách svietilo, zahľadel sa chlapec neraz po tom svete. Veď to aj bola krása! Tak tie snečné lúče niekedy vyzerali ako svetlá ruka.

(Pokračovanie nabadúce!)

ROZHLAS

SOBOTA – 23. január

Regina

06.05 – 06.15 Ekuména vo svete

17.15 – 18.00 Duchovné horizonty

NEDEĽA – 24. január

Rádio Slovensko

9.05 Prenos Služieb Božích z ev.
kostola v Slovenskej Ľupči
Piesne: 32, 495, 219, 484,
A 85

12.27 – 12.57 Opri sa o mňa

22.19 Encyklopédia spravodlivých

Rádio Devín

07.00 – 08.00 Krajina duše

Regina

05.00 – 05.45 Duchovné horizonty

NEDEĽA – 24. január

:2

12.50 – 13.16 Orientácie

19.50 – 19.54 Slovo – Príhovor Márie Popi-
čovej, seniorky Dunajsko-ní-
trianskeho seniorátu

:1

20.30 – 21.16 Slovenský panteón – Ľ. Štúr

UTOROK – 26. január

:3

12.55 – 13.58 Katera – adaptácia poviedky
B. S. Timravy

STREDA – 27. január

:2

22.15 – 23.05 Do kríža, diskusná relácia

:3

12.55 – 13.44 Veľké šťastie – adaptácia
novely B. S. Timravy

ŠTVRTOK – 28. január

Regina

21.05 – 21.50 Viera v živote

21.50 – 22.00 Ekuména vo svete

SOBOTA – 30. január

Regina

06.05 – 06.15 Ekuména vo svete

17.15 – 18.00 Duchovné horizonty

NEDEĽA – 31. január

Rádio Slovensko

12.27 – 12.57 Opri sa o mňa

10.05 – 11.00 Encyklopédia spravodlivých

Rádio Devín

07.00 – 08.00 Krajina duše

Regina

05.00 – 05.45 Duchovné horizonty

TELEVÍZIA

ŠTVRTOK – 28. január

:2

15:00 – 15:25 Historická panoráma – ge-
neráli Golian a Viest

PIATOK – 29. január

:3

12:55 - 13:25 Na jednom dvore – adaptá-
cia poviedky B. S. Timravy

SOBOTA – 30. január

:3

18.00 – 18.55 Prenos Služieb Božích z CZ
Galanta

NEDEĽA – 31. január

:2

10.00 – 11.00 Televízny prenos Služieb
Božích z CZ Galanta, filiálka
Matúškovo
Piesne: 356, 553, 235, A 30

**SODB
2+21**

15. 2. - 31. 3. 2021
EVANJELICKÁ CIRKEV
AUGSBURSKÉHO VYZNANIA
NA SLOVENSKU

**Neboj sa vyznat':
SOM EVANJELIK!**

ZBOROVÁ DIAKONIA

FEBRUÁROVÉ PIATKY S EVANJELICKOU DIAKONIOU

Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku pozýva všetkých záujemcov z cirkevných zborov na online vzdelávanie s témami z oblasti Zborovej diakonie. Online stretnutia sa uskutočnia s Katarínou Šoltésovou prostredníctvom aplikácie ZOOM, každý **piatok** vo **februári** 2021. Prvé stretnutie sa uskutoční dňa 5.2.2021 s predpokladaným začiatkom o 17:00 hod.

Témy:

- Zborová diakonia v CZ - možnosti a výzvy (5.2.)
- Návštevná služba - ako viesť rozhovor (12.2.)
- Motivácia a manažment dobrovoľníkov (19.2.)
- Štatút zborovej diakonie a iná dokumentácia (26.2.)

Prihlasujte sa do 2.2.2021 prostredníctvom e-mailu na zborova@diakonia.sk. Prosím uveďte, o ktoré online vzdelávanie máte záujem.

online vzdelávanie s Katarínou Šoltésovou

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

Starojánska ulica 127/43, 032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/5263 328

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

Mobil: 0918 828 334

Facebook: www.facebook.com/ecavliptovskyjan

Email: lipt.jan@ecav.sk

Youtube kanál: CZ Liptovský Ján

Podcastový kanál: Služby Božie | Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Ján vo vašich podcastových aplikáciách

Bankové spojenie: IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051 BIC: SUBASKBX

Pravidelný príspevok: VS 1 **Milodary, ofery:** VS 3